

cròniques

L'ALT EMPORDÀ

joan ferrerós

CiU ara governa amb ERC | Amb la primavera ha arribat a Figueres un nou pacte municipal: CiU més ERC, el pacte Vila-Canet. L'anterior bipartit, CiU més PSC –més *bi* que no pas *partit*–, ha durat dos anys i publicitàriament s'ha esberlat a causa de la incontinència en la despesa de la regidoria de cultura. Tanmateix, hi havia altres afers no tan cridaners però efectius a l'hora de rompre l'acord. ERC aportarà estabilitat al consistori, però potser l'esforç serà poc perceptible, perquè la majoria de decisions de la legislatura ja estan preses. Canet ha alçat ERC al segon lloc en nombre de vots, darrere de CiU; estaria bé veure què podria fer si encapçalés el consistori la propera legislatura: des de final dels anys 70, ja hem vist què poden fer CiU i el PSC.

Neu i prostitució | La meteorologia ha aportat amenitat a la comarca i al país. Més de trenta grans torres metàl·liques que sostenen els fils elèctrics han quedat xafades pel pes de la neu i, en conseqüència, hi ha llocs que han sobreviscut una setmana sense llum, és a dir, també sense calefacció, etc. S'ha discutit si les companyies elèctriques fan les torres menys sòlides del que cal per estalviar-se calés, o bé si una nevada excepcional pot provocar avaries... excepcionals. A Alemanya les deuen fer més sòlides per no patir excepcionalitats. Parlant d'espais oberts, les noies que fan homes a peu de carretera ja es van convertint en

elements habituals del paisatge empordanès, juntament amb les vies del TGV, el Puigneulós i la cúpula del Museu Dalí. Com que la prostitució és originària i inherent a la civilització, fa de mal entendre que els nostres administradors no trobin la fórmula per tal que sigui practicada en les mateixes condicions que la majoria de les altres activitats civilitzades, com ara classes, espectacles, serveis religiosos, visites del metge...: en un edifici amb portes i finestres, calefacció, llum i aigua calenta, etc. S'ho pagarien de sobres elles mateixes si «els polítics» fossin capaços d'evitar les altes plusvàlues que els espolien cada vespre.

Velles i conegudes olors | Un dels col·legis religiosos figuerencs, La Salle –*els Fossos*–, també ha malviscut un afer relacionat amb les relacions, sembla que només virtuals, entre un professor i alguns alumnes. D'una part –pura vanitat–, nois que s'exhibien despullats davant la càmera web pensant que eren observats per noies, i noies que, nues, oferien les seves imatges a suposats nois; de l'altra, l'engany: darrere la pantalla, en ambdós casos hi havia el *profe* mirant i enregistrant. La cosa s'ha enterbolit un pèl més pel fet que el director, coneixedor de la qüestió, l'amagava per amistat amb l'encausat.

A Figueres ha votat el 14,5% del cens a la consulta Catalunya Decideix; a Girona ho ha fet més del 20% i a Olot cap al 30%, és a dir que els figuerencs s'han mostrat menys interessats que els altres vilatans provincials per la cita catalanista. A Figueres sempre hem considerat les habituals i cridaneres exterioritzacions de Dalí –considerable figuerenc– exactament com una caricatura de tots plegats, i el geni presumia de monàrquic, anarquista i, és clar, espanyol.

EL BAIX EMPORDÀ

gerard prohías

Lectures continuades | El nostre Empordà Petit és terra humanament difícil i estèticament suau, meteorològicament plana i de caràcter ciclotímic i murri. O almenys d'això ens vatem; i a vegades ens n'avergonyim. Molt sovint ens agrada esmentar Josep Pla com un exemple evident de la nostra contractura de formes i aparent sequedat de mirades: el cànon –el nostre–, que en diuen. Aquesta primavera plujosa i exigent, una vegada més ha portat lectures continuades d'escriptors també *canònics* a la comarca. Són habituals Pla i Rodoreda, a Palafrugell i Santa Cristina, respectivament. I enguany, s'hi ha sumat Palamós amb Truman Capote. I a la recerca de nous horitzons, els promotors palafrugellencs de la lectura de Pla es van desplaçar a Girona, ja que, seguint estrictes l'ordre de l'*Obra completa* de l'escriptor de Llofríu, enguany tocava el volum *Girona, un llibre de records*. El desplaçament a la capital tenia un argument obvi. I allà hi van trobar els braços oberts, i Narcís-Jordi Aragó, Josep M. Fonalleras, Lluís Freixas o Martí Peraferrer, entre altres, van llegir les frases magnífiques de Pla amb la determinació de qui escandeix un alexandrí o un vi novell de Torrent. És d'agraïts vetllar la saviesa dels nostres fundadors. Mercè Rodoreda va escollir Romanyà com a refugi on acabar d'escriure una de les millors novel·lístiques europe-

ACN

ACN

FUNDACIÓ PLA